

Preàmbul.:

Per a nàixer una falla,
 es precis quatre llistons,
 un manoll de bona palla
 i una resma de cartró.
 Si a banda, volem que siga,
 graciosa per a la gent,
 hi hà que ficar-li la rima,
 en un sucós argument.

Ja fa uns anys, per estes festes,
 que fem una exposició,
 en un montó de barreres,
 i en un grapat d'il·lusió.
 Com es any d'aniversaris,
 perquè apleguen eleccions,
 no devem, fer calendaris
 i ficar tots els collons.

Era una musa canalla,
 que va caure a poca nit:
 “Tens que plantar una falla”.
 Me repetia en el dit.

Jo no se de construcció,
 una miqueta, els pinzells,
 mes..., ja tinc la solució.
 La farà, Joaquín Ortells !.

Es segur que no m'enganya,
 sempre el trobes preparat,
 no du mai una lleganya,
 ni te deixa en l'estacà.
 Parlarà de Sant Gregori
 i dels Plans d'execució,
 que son, de gran rebombori,
 per tota la població.

Cridaré a Paco Ventura,
 un segur garantizat,
 que a fer teules s'aventura,
 com un vilero afamat.
 Te que vindre Ximo Albert
 que es faller molt apanyat,
 ha segut bon president
 i un expert, davant del plat.

Avisa a Juanjo Villalta,
 un artista, dels millors,
 per si la falla es molt alta,
 no mos entren tremolors.
 En un més, ja en serem prou,
 li heu direm a Rafa Arribas,
 que si mos agarra el bou,
 ell te bona explicativa.

Es un xic en molta manya,
 treballa com una moto,
 jo no se com seu apanya,
 sempre aplega, a fer la foto.
 Feta ja la introducció
 i deixà neta la ganya,
 mamprenc sense interrupció,
 l'explicació de la falla.

Explicació.:

Era el terme de Burriana,
 un dels més considerats,
 per tindre fruita tardana,
 de molt bona qualitat.

Les navels, eren mol dolces,
 fines, de bon tamany,
 de galló llarg i sucoses
 i en un preu, millor cada any.
 Hi havien més varietats,
 de noms rars i alemanys,
 mes, al tindre "llibertat",
 ja no va ser bo, lo de abans.
 Al vindre la democràcia,
 va començar, tot avall,
 vàrem caure en la desgràcia,
 per un camí de regalls.

Comentaven els polítics
 que son homes molt sabuts,
 literats, químics i físics
 que el turisme, es el futur.
 No va ser mala expressió,
 al menys baix el meu entendre,
 lo fotut de la qüestió,
 es que tots, seu varen creure.
 Poc a poc, a nostre terme,
 mos a mos, s'el van menjant,
 mentre els uns, van mal del ventre,
 altres van especulant.

Prompte ens aplegarà el dia,
 tindre que moure i fugir,
 perquè, per baix de la via,
 serà tot, pa construir.

El llaurador no seu creu,
 al viure este purgatori,
 sols resta pregar-li a Deu
 i més terra en Sant Gregori.
 Allí que abans hi havia,
 un remans de devoció,
 ara es una establia,
 de la nova corrupció.
 Diners que pujen i baixen
 i que son de dos colors.
 Altres, ni se sap d'on venen
 i vinga..., vinga milions.
 Ha aplegat la gent de fora,
 en uns plans d'execució,
 com si haguera aplegat l'hora,
 d'arrasar la població.

Son un fum de companyies,
 en els noms poc encertats.

Ara si, moltes manies
 i amb els cossis preparats.
 L'una te vista a la mar,
 un grup va sempre pel mig
 i en la basa has de mamar,
 cola, balles o urbanit.

Jardins de la Malvarrosa,
 més polígons industrials,
 els tarongers i la brossa,
 faran cap, a fer la mà.

El golf es un joc de moda
 que es de gran actualitat.
 Sabem qui llança la bola,
 no sabem qui fa el forat.

Pot acabar en desgràcia,
 este abatoll de diners
 que al empar de "dedocràcia",
 sempre medren malfeiners.
 Dels horts que ara se maten,
 no tornarà a viure res,
 s'omplirà de merda i rates,
 com descontrolats femers.
 Se trencaran les voreres,
 sendes, sèquies i reguers,

els marges, les “paretetes”,
entraderos, paellers.

Els cremaderos de llenya,
que s’han fet a vora d’hort,
a ningú donaran pena,
els colgaran dins d’un clot.

Que me dius de l’alqueria,
acabaeta d’arreglar,
en diners de clementina,
que encara tinc de cobrar ?.
De la figuera de monte
i del caquiser empeltat,
es millor que no teu conte,
perquè hem ficaré a plorar.
També tinc una servera
i un ginjoler mol punxós
que estic estudiant manera,
com donar-los protecció.
A un taronger d’alta copa,
ja li han tallat, una grenya
que fa la fruita mol dolça,
com la taronja sucrenya.

Alcem-se en peu, tots arreu
 i tanquem prompte la porta,
 j'han acabat en L'hereu,
 després van a per La Mota.
 No deixes que t'avasallen,
 llaurador de bona soca
 que els que la cara te llaven,
 sempre moren per la boca.
 tens gran ocassió
 de fer cosa de trellat.
 Com venen les eleccions,
 fica el vot, a un bon forat.
 Si creus que el qui teu encerta,
 portarà el numero ú,
 es que estas cego. Desperta !
 Eixe, no més eres tu.

Ara vull ser conseqüent,
 no passar-me de la ratlla,
 s'acaba en este moment,
 l'explicació de la falla.

A Pepe Aymerich, el meu President.
 SANTIAGO RIOS.